

BOB DYLAN

Ólmos, nagy eső közeleg
(A Hard Rain's A-Gonna Fall)

Merre jártál, kékszemű gyermekem?
Mondd, hol voltál, kedvesem?
Tizenkét ködös hegycsúcsot körbejártam,
Kúsztam, másztam, gyalogoltam hat országu-ton,
Bejártam hét szomorú erdő közepét,
Elmentem tucatnyi halott tenger partjára,
És egy tízezer mérföld mély temető ölen is voltam,
Mert ólmos, nagy eső közeleg, ólmos, nagy eső,
Ólmos, nagy eső közeleg, felhőszakadás.

És mit láttál kék szemeiddel gyermekem?
Mondd, mit láttál, kedvesem?
Láttam egy csecsemőt vicsgorgó farkasok között,
És egy néptelen utat gyémántokkal kikövezve,
Láttam egy fekete faágot, melyből vér csordogált,
És egy szobányi embert véres kalapácsokkal,
Láttam egy fehér lajtorját a víz mélyében,
És tízezer kitépett nyelvű szónokot is láttam,
Gyermekek kezében puskákat és éles kardokat,
Mert ólmos, nagy eső közeleg, ólmos, nagy eső,
Ólmos, nagy eső közeleg, felhőszakadás.

És mit hallottál kékszemű gyermekem?
Mondd, mit hallottál, kedvesem?
A menny dörgését, vészjósló figyelmeztetést,
Hallottam a tengeri szökőár hatalmas moráját,
Hallottam a lángoló kezű dobosok századát,
Rajtam kívül senki sem hallotta a suttogó sokaságot,
Halottam egy éhezõ segélykiáltását,
És hallottam a kárörvendők kacaját,
Hallottam az árokban megfagyott költõ versét,
És a bohóc sírását a függönyök mögött,
Mert ólmos, nagy eső közeleg, ólmos, nagy eső,
Ólmos, nagy eső közeleg, felhőszakadás.

És kivel találkoztál kékszemű gyermekem?
Mondd, kivel találkoztál, kedvesem?
Találkoztam egy kisgyerekkel, ki a lovát gyászolta,
Egy fehér emberrel, aki fekete kutyát vezetett,
Találkoztam egy lángoló testű asszonnyal,
És egy leánnyal, akitől szívárványt kaptam,
Találkoztam egy megcsalt férfival,
És egy másikkal, kit a gyűlölet vezérelt,
Mert ólmos, nagy eső közeleg, ólmos, nagy eső,
Ólmos, nagy eső közeleg, felhőszakadás.

És most mitévő leszel, kékszemű gyermekem?
Mondd, mit fogsz csinálni, kedvesem?
Visszamegyek, mert nemsokára elered az eső,
És elbujdosom a legmélyebb erdő sűrűjébe,
Ahol sok az ember és mindenki nincstelen,
A vizek méregkapszulákkal vannak tele,
Ahol a völgyben lévő otthon olyan,
Mint egy nyirkos börtöncella,
És a hóhér arca mindig rejtve van,
Ahol az éhség az úr, és a lelkekről elfeledkeztek,
Ahol a fekete a szín, és nincsenek számok,
És el fogom mondani, és gondolkodom róla,
Elmondom, és érezni akarom a lehetét,
És a hegyek majd továbbadják, mindenki láthatja,
Azután az óceán felett állok, míg el nem süllyedek,
És tudni fogom majd a dalt, amit énekelni kell,
Mert ólmos, nagy eső közeleg, ólmos, nagy eső,
Ólmos, nagy eső közeleg, felhőszakadás.

Fenyvesi Ottó fordítása